

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 12 juli 2022
(OR. en)

10648/22

ECOFIN 670
UEM 186
SOC 401
EMPL 272

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	10647/22
Ärende:	2022 års fördjupade granskningar inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser – Rådets slutsatser (12 juli 2022)

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om 2022 års fördjupade granskningar inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser, som antogs av Ekofinrådet vid mötet den 12 juli 2022.

**Rådets slutsatser om 2022 års fördjupade granskningar
inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser**

Rådet (ekonomiska och finansiella frågor)

1. ERINRAR om att EU:s ekonomi visserligen håller på att återhämta sig från covid-19-krisen men att osäkerheten fortfarande är stor och ökar, framför allt på grund av de stigande energi- och råvarupriserna och andra effekter av Rysslands anfallskrig mot Ukraina; BETONAR att ett fullständigt och snabbt genomförande av faciliteten för återhämtning och resiliens via de reformer och investeringar som planeras i de nationella återhåtnings- och resiliensplanerna är avgörande och skulle öka EU-ekonomiernas motståndskraft, förbättra den potentiella tillväxten och minska de makroekonomiska sårbarheterna,
2. UNDERSTRYKER vikten av en fortsatt nära samordning av den ekonomiska politiken i EU samt av att arbetet fortsätter för att upptäcka, förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser som inverkar negativt på ekonomin i medlemsstaterna, Ekonomiska och monetära unionen eller unionen som helhet; VÄLKOMNAR offentliggörandet av 2022 års fördjupade granskningar i samband med förfarandet vid makroekonomiska obalanser,
3. KONSTATERAR att de makroekonomiska obalanserna i och med återhämtningen under 2021 på det hela taget började minska igen, efter ett bakslag på grund av covid-19-krisen, dock i en miljö som präglas av stor osäkerhet; NOTERAR att den offentliga skulden i förhållande till BNP alltså är hög och långt över nivåerna före covid-19 (trots en viss minskning), främst på grund av effekterna av den recession som pandemin lett till och på grund av det offentliga stöd som krävts för att dämpa chockens effekter och upprätthålla ekonomin; NOTERAR att den privata skuldsättningen har utvecklats på olika sätt i medlemsstaterna; trots att den privata skuldsättningen minskade under 2021 i de flesta medlemsstaterna är den fortfarande hög och ligger i många fall över nivåerna före covid-19; UNDERSTRYKER att stigande priser sätter press på realinkomsterna, vilket tillsammans med striktare finansieringsvillkor och växelkursvolatilitet kan hämma företagens, hushållens och regeringarnas skuldbetalningar, något som bör övervakas mer noggrant framöver,

4. KONSTATERAR att utlandsställningarna håller på att förbättras igen; underskotten i bytesbalansen i vissa låntagarländer med betydande gränsöverskridande turism har minskat något men de är fortfarande högre än före covid-19; NOTERAR att vissa medlemsstater fortfarande har stora överskott i bytesbalansen trots en viss tillfällig minskning under pandemin, vilket kan ha gränsöverskridande betydelse; de flesta av de stora negativa finansiella nettoutlandsställningarna började förbättras under 2021; KONSTATERAR att högre importpriser på energi och råvaror sannolikt kommer att påverka bytesbalanserna; UNDERSTRYKER behovet av att noga övervaka löneökningar och inflationsutveckling som kan ge upphov till konkurrenskraftsproblem, även inom euroområdet,
5. NOTERAR den kraftiga ökningen av bostadspriserna i många medlemsstater, med en stor efterfrågan och ett begränsat utbud; INSER att hushåll och banker kan uppvisa ökad sårbarhet för korrigeringar nedåt av bostadspriserna, framför allt i medlemsstater där det finns starka tecken på att bostadspriserna är övervärderade samtidigt som hushållens skuldsättning är hög och ökar,
6. ÄR MEDVETET OM banksektorns motståndskraft under pandemin och dess efterdyningar tack vare tidigare reformer; KONSTATERAR att statsobligationers volatilitet kan utgöra en potentiell kortsiktig sårbarhet, vilket kräver noggrann övervakning; NOTERAR att medlemsstater med många gamla nödlidande lån fortsatte att minska dem, ibland avsevärt,

7. EFTERLYSER vaksamhet och vid behov politiska åtgärder i rätt tid vad gäller kraftigt stigande inflation, främst till följd av den kraftiga ökningen av energi- och livsmedelspriserna, försörjningsavbrotten och den starka efterfrågan, för att ge de mest utsatta grupperna ett målinriktat och tillfälligt skydd och för att förhindra att makroekonomiska obalanser uppstår och försämrats; UNDERSTRYKER det brådskande behovet av att ta itu med de pågående utmaningarna rörande den gröna och den digitala omställningen, inbegripet att minska beroendet av fossila bränslen och leda bort importen av fossila bränslen från Ryssland, för att stärka EU-ekonomiernas motståndskraft och minska nuvarande och framtida makroekonomiska obalanser,
8. INSTÄMMER i kommissionens analys i 2022 års fördjupade granskningar att Irland och Kroatien inte längre har några obalanser; ÄR MEDVETET om att skuldkvoterna i förhållande till BNP har minskat avsevärt under årens lopp i dessa medlemsstater och fortsätter att uppvisa en stark nedåtgående trend; INSTÄMMER i att Grekland, Italien och Cypern fortfarande har alltför stora obalanser; INSTÄMMER i att Tyskland, Spanien, Frankrike, Nederländerna, Portugal, Rumänien och Sverige fortfarande har obalanser,
9. ANSER att de fördjupade granskningarna för 2022 ger en högkvalitativ, omfattande analys av den landsspecifika situationen i varje granskad medlemsstat; NOTERAR att kommissionen har använt relevanta analysverktyg, kompletterade med omfattande kvalitativa analyser, mot bakgrund av varje ekonomis specifika utmaningar; VÄLKOMNAR den ökade vikt som läggs vid framåtblickande analyser med tanke på den stora osäkerhet som råder och bedömningen av relevanta politikområden; UNDERSTRYKER att bedömningen av gränsöverskridande spridningseffekter fortfarande är mycket relevant,

10. UNDERSTRYKER att förfarandet vid makroekonomiska obalanser är ett centralt förfarande inom den europeiska planeringsterminen; EFTERLYSER ett fortsatt genomförande av förfarandet vid makroekonomiska obalanser, inklusive nära övervakning av befintliga och eventuella nya obalanser, med åtskillnad mellan cykliska och strukturella faktorer, och av de politiska framstegen och behoven; BETONAR vikten av lägliga, regelbundna och omfattande multilaterala granskningar av de makroekonomiska obalanserna och behovet av att ytterligare införliva känslighetsanalyser för att beakta den snabbt föränderliga och oförutsägbara globala miljön; UNDERSTRYKER, utan att föregripa resultatet av översynen av den ekonomiska styrningen, behovet av att återuppta den traditionella kalendern för den europeiska planeringsterminen, inbegripet ett tidigt offentliggörande av de fördjupade granskningarna,
11. UPPREPAR att den fulla potentialen i förfarandet vid makroekonomiska obalanser bör utnyttjas på ett öppet och konsekvent sätt som säkerställer medlemsstaternas egenansvar för förfarandet och att även förfarandet vid alltför stora obalanser bör aktiveras när detta är lämpligt; NOTERAR att kommissionen under rådande omständigheter inte har ansett det lämpligt att inleda förfarandet vid alltför stora obalanser; VIDHÅLLER att kommissionen, när den konstaterar att en medlemsstat uppvisar alltför stora obalanser men inte föreslår för rådet att förfarandet vid alltför stora obalanser ska inledas, tydligt och offentligt bör motivera detta; ERINRAR om att rådet kommer att diskutera förfarandet vid makroekonomiska obalanser som ett led i översynen av den ekonomiska styrningen.
-